

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25
Βιβλιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν

ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

«περὶ δημοτικῶν προσόδων δανείων καὶ βαρῶν.»

==ο(==

Εἰς τὴν ἄρτι λήξαντα τακτικὴν σύνοδον τῆς βουλῆς εἶχεν υποβληθεῖ νομοσχέδιον περὶ «δημοτικῶν προσόδων» τροποποιουμένου τοῦ ἰσχύοντος συστήματος τῆς οικονομικῆς τῶν δήμων. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο μὴ ἐπιψηφισθὲν κατὰ τὴν τακτικὴν σύνοδον πρόκειται νὰ συζητηθῆ καὶ ἐπιψηφισθῆ κατὰ τὴν ἀρχαιμὴν ἤδη ἑκτακτον, φαίνεται δὲ ὅτι ἡ ἐπιψηφισίς του θ' ἀπαντήσῃ ἰσχυρὰν ἀντίδρασιν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τῷ δημοσίῳ τύπῳ.

Κατὰ τὴν πρώτην υποβολὴν του εἰς τὴν βουλὴν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο συνεζητήθη εὐρέως ἐν τῷ τύπῳ ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ ἐν τῇ συζητήσει ταύτῃ δὲν ἐπεκράτησε τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο ὅπερ πρέπει νὰ διέπῃ ἐν πάσῃ συζητήσει ἀφορῶσα εἰς τοὺς νόμους καὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν. Οἱ νόμοι παρ' ἡμῖν, κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους ἰδίᾳ καιροὺς, συζητοῦνται καὶ κρίνονται ὡς πάσαι αἱ λοιπαὶ κυβερνητικαὶ πράξεις, ὑπὸ τὸ πρίσμα δηλονότι τοῦ κομματικοῦ συμφέροντος. Ἡ ἀντιπολιτευσις καθήκον ἔχει ἀσυζητήτως νὰ καταδικάζῃ πάντα νόμον ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως προτεινόμενον, ἡ δὲ κυβερνητικὴ μερὶς ἀνηλεῶς νὰ σαρκαζῇ πάντα νόμον ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτευσεως προβαλλόμενον. Καὶ τὸ περὶ οὗ πρόκειται ὅθεν Νομοσχέδιον ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὑποβλήθη δὲν εἶχε χάριν παρὰ τῇ ἀντιπολιτεύσει καὶ ἀνεκρήχθη ἀφογον παρὰ τῶν φίλων τῆς κυβερνήσεως εἴτε ἐν τῇ βουλῇ εἴτε ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ. Ἐκ τῆς τοιαύτης συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου ἐκέρδισεν ἴσως ἦτε κυβερνήσις καὶ ἡ ἀντιπολιτευσις, ὁ χάσας βεβαίως εἶναι ὁ λαός, ὁστις ἔμεινεν ἐν τῇ πλάνῃ ἢ τῇ ἀβεβαιότητι, καὶ δὲν ἐδυνήθη νὰ σχηματίσῃ σαφὴ γνώμην περὶ τῆς ἰδέας τοῦ μελετωμένου νόμου, ἐπὶ πρόκειται νὰ ὑποστῇ κακὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ ἐὰν εἶναι κακοί, ἀγαθὰ δὲ ἐὰν εἶναι καλοί.

Ἐν τούτοις νόμοι πάγιοι καὶ κανονίζοντες διαρκεῖς σπουδαίας σχέσεις δὲν συζητοῦνται οὕτω ἀλλαγῶν, ἐξαιρουμένη δὲ τῆς πολιτικῆς διαπάλης τῶν κομμάτων. Ἀλλαγῶν εἴτε πεφωτισμένα σωματεία, εἴτε ἀρμόδιοι ἄνδρες ἐπιλαμβάνονται τῆς μελέτης τῶν εἰς ἐπιψηφισιν προτεινόμενων νόμων ἐν πνεύματι ἐπιστημονικῷ καὶ ἀμέτοχοι οἰασθήποτε προκαταλήψεως ὡς ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ νόμου καὶ οὕτω σχηματίζεται περὶ αὐτῶν γνώμη ἀσφαλής, ἣτις ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέραν βᾶσιν τῶν ἐν τῇ κοινῇ συνεδηθεί. Τοιαύτη συζήτησις εἶναι ἀγνωστος παρ' ἡμῖν διότι οἱ δυνάμειοι νὰ συζητήσωσιν οὕτω τὸν νόμον σπανίως ἀναλαμβάνουσι τὸ ἔργον τοῦτο, ὅπερ οὕτω ἀφίνεται εἰς τὰ ὄργανα τῶν πολιτικῶν φατριῶν, διὰ νὰ τὸ διεξάξωσι κατὰ τὰς ἰδέας καὶ τὰς βλέψεις των.

Τοῦτο δυστυχῶς συνέβη καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ὅπερ κατ' ἡμᾶς μήτε τῶν μαστιγώσεων τῆς ἀντιπολιτευσεως εἶναι ἄξιον, μήτε τοῦ πανηγυρισμοῦ τῶν κυβερνητικῶν ὀργάνων. Τὴν γνώμην ἡμῶν ταύτην θὰ προσπαθήσωμεν νὰ στηρίξωμεν διὰ βραχέων τινῶν παρατηρήσεων πρα-

κτικῶν εἰλημμένων ἐκ τῆς παρελθούσης πείρας καὶ ἐκ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως.

Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος νόμος ἐπιβάλλει φορολογίαν δημοτικὴν ἀνωτέραν τοῦ κοινοῦ μέτρου, δυσανάλογον πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν φορολογουμένων πραγμάτων καὶ καθίστησι, διὰ τοῦ προσθέτου βάρους αὐτῆς, τὰ ἀρκούντως βαρῆα εἰσαγωγικὰ καὶ ἐξαγωγικὰ τέλη λίαν ὑπέρογκα. Ὅλοι γνωρίζομεν πόσον ἐν τισὶν ἀντικειμένους τοῦ καθ' ἡμέραν βίου οἱ εἰσαγωγικοὶ δασμοὶ εἶσι ὑπέρογκοι· ἐπὶ τὸν συνεπῶς καὶ τὸ ποσοστὸν τῆς δημοτικῆς φορολογίας κανονίζεται οὐχὶ ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς ἀξίας τοῦ φορολογουμένου πράγματος, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν δασμῶν ἐκεῖνων, ἡ δημοτικὴ φορολογία ὑπερβαίνει τὸ σύνθετος καὶ κοινὸν μέτρον αὐτῆς καὶ καθίστα τὰ ἀντικείμενα ἐφ' ὧν ἐπιβάλλεται ἀπροσπέλαστα εἰς τὴν κατανάλωσιν, διὰ τὴν ἀπωτέραν ἰδίᾳ τάξιν τοῦ λαοῦ. Πειραματένοιοι ἔμποροι κατέδειξαν δι' ἀριθμῶν πόσον ὑπὸ τὴν ἐπιψηφισίδα ταύτην ὁ ὑπὸ συζήτησιν νόμος σφαλῆι. Ἀλλ' ἂν κατὰ τὴν ἄλλην αὐτοῦ οικονομίαν ὁ νόμος διαρρηθῆι ἐπὶ τὸ ἀσφαλέστερον τὰς δημοτικὰς προσόδους καὶ περιστέλλει καταχρήσεις πασιγνώστους, δύναται ν' ἀποβῇ ἀριστος τροποποιούμενος κατὰ τὸ ποσοστὸν τῆς δημοτικῆς φορολογίας ἂν δηλονότι τοῦ νόμου τὰ τρία δεκατημόρια ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων τελωνιακῶν δασμῶν εἰσαγωγῆς, τὰ ὀριζόμενα ὡς δημοτικὸς φόρος, περιωρισθῶσι εἰς ἑνὴν ἢ δύο.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν ὁ νόμος οὗτος τροποποιούμενος κατὰ τοῦτο ἐπὶ τὸ ἐπιμεκότερον δύναται ν' ἀποβῇ ἀριστος καὶ ἀρίστα νὰ ἐπιφέρῃ τὰ ἀποτελέσματα, διὰ τοῦ ἐπομένου λόγου. Ἀρχίζομεν ἀκριβῶς ἐξ ἐκεῖνου ὅν ἐπικαλοῦνται οἱ ἀντιδοχοῦντες εἰς καταπολέμησιν τοῦ νόμου. Οὗτοι ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ νόμος ἀφαιρεῖ μέρος τῆς αὐτοδιοικήσεως τῶν δήμων καὶ τίθησιν αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἀμεσον κηδεμονίαν τῆς κεντρικῆς διοικήσεως κατ' ἡμᾶς, ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀληθές, αὕτη ἐστὶν ἡ πρωτίστη τοῦ νόμου τούτου ἀρετὴ. Ἐν ἑλλὰδι οἱ δήμοι ἔδειξαν ὅτι οὐδεμίαν κέρτηνται διαχειριστικὴν ἰκανότητά, ὅτι διὰ τῆς αὐτοδιοικήσεως διευκολύνεται ἡ ἀρπαγὴ τοῦ δημοτικοῦ χρημάτων, ὅτι οἱ δημοτικοὶ ἀρχόντες τῶν πλείστων δήμων τοῦ κράτους εἶσι ἀληθεῖς ληστρικαὶ συμμορία· ἡ ἐκ τοῦ παρελθόντος πείρα εἰδείξε ἔμφανως ὅτι διὰ τῆς ἐγκαίρου παρεμβάσεως τῆς κατὰ τόπους διοικητικῆς ἀρχῆς πολλακίς διεσώθησαν σπουδαίτατα δημοτικὰ συμφέροντα ἀπειλούμενα νὰ καταβροχθισθῶσι ὑπ' αὐτῶν ἐκεῖνων οἵτινες εἶσι ἐντεταλμένοι νὰ τὰ προστατεύσωσι. Πᾶς ὅθεν νόμος εἴνων ν' ἀφαιρέσῃ ἐξ ἀδεξίων ἢ ἀρπακτικῶν χειρῶν τὴν διαχείρισιν τοῦ δημοτικοῦ χρημάτων εἶναι σωτήριος καὶ τοιοῦτος πρέπει νὰ λογίζηται.

Δεύτερον, διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νόμου καταρρίπτονται οἱ φραγμοὶ μεταξὺ τῶν δήμων τοῦ κράτους καὶ τὸ ἐμπόρευμα ἀπαξ φορολογηθὲν καὶ κανονίζον ἐφ' ἀπαξ τὴν τιμὴν του μεταφέρεται ἀκωλύτως πανταχοῦ τοῦ κράτους, ἀνευ τῆς ἀδείας τῶν δημοτικῶν σπαχιδῶν, τῆς φαιλότητος καὶ ἀπληστίας τῶν ὀπείων ὁ ἑλληρικὸς λαός ἀρκετὴν ἔχει πείραν. Μέχρι τοῦδε ἀνεπιστή-

μονες καὶ ἀγροτικοὶ δημοτικοὶ ἀρχαὶ ἐπέβαλον κατὰ τὸ δοκοῦν δημοτικὴν φορολογίαν, δι' ἣς ἤξιουν νὰ φορολογῶσι τοὺς ἄλλους δήμους καὶ κατάρθουν νὰ ἀποκλείσωσι τὸν ἰδικὸν των καὶ νὰ παρεμποδίσωσι τὴν ἀνάπτυξιν του.

Τρίτον, διὰ τοῦ ὁμοιομορφου τῆς δημοτικῆς φορολογίας τοῦ νέου νόμου ἀποκαθίστανται ἴσοι οἱ ἔσοδοι τοῦ συναγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐμπορικῶν κέντρων, οἵτινες ἤδη διάφοροι κατὰ τόπους, γνωρίζομεν πόσον ἐπέδρασαν ἐπὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δήμων τινῶν τοῦ Κράτους.

Τέταρτον, διὰ τοῦ νέου νόμου ὁ τόπος ἀπαλλοτρίωσεται εἴτε τῶν ἐνοικιασίων τῶν δημοτικῶν προσόδων, εἴτε τῶν ἐπισημῶν δημοτικῶν ἐισπρακτῶν. Ὅλοι γνωρίζομεν ποιοὶ τινὲς εἶσι οἱ ἐνοικιασταὶ καὶ οἱ εἰσπρακτορες καὶ πῶς οἱ πρῶτοι προστατεύουσι τὰ συμφέροντά των, πῶς οἱ δεύτεροι ἐπιτελοῦσι τὰ καθήκοντά των. Καὶ ἂν τοῦτο μόνον τὸ καλὸν ἐπέφερον ὁ νόμος, νὰ μᾶς σώσῃ δηλονότι ἀπὸ τοῦ ἐνοικιαστάς καὶ τοῦ εἰσπρακτορας, ἔπρεπε νὰ θεωρηθῆ ὡς εὐεργέτης καὶ σωτήρ. Δὲν θὰ ἐκτραγηδῶσωμεν τὰ ἄθλα τῶν ἐνοικιασίων, καὶ τὰς καταχρήσεις τῶν εἰσπρακτῶν, διότι ὑποθέτομεν ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ ἀγῶν αὐτάς.

Πέμπτον, ἡ βεβαίωσις καὶ ἡ εἰσπραξις τῶν δημοτικῶν φόρων, διὰ τοῦ νέου νόμου, ἀνατίθεται εἰς ὑπαλλήλους παρέχοντας πᾶσαν πίστιν περὶ τὴν διαχειρίσιν καὶ ἐγγυήσεις ἀξιοπιστοῦς διεξαγωγῆς τῆς φορολογικῆς ἐργασίας, εἰς τοὺς τελωνιακῶν ὑπαλλήλους, οἵτινες ὑπὸ ποικίλας ἐγγυήσεις διαχειρίζονται σπουδαιότατα τοῦ δημοσίου συμφέροντα.

Ἐκτον, ἡ βεβαίωσις καὶ ἡ εἰσπραξις τῶν δημοτικῶν φόρων, διὰ τοῦ νέου νόμου, οὐδεμίαν σχεδὸν ἀπαιτεῖ δαπάνην εἴτε ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων, εἴτε ἐκ μέρους τῶν δήμων, διότι βεβαιουμένη καὶ εἰσπραττόμετα μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν κυρίων δασμῶν καὶ δικαιωμάτων ὑπὸ τῶν αὐτῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ διὰ τῶν αὐτῶν δημοσίων ἐγγράφων. Ἡ ἀρετὴ φόρου τινὸς κρίνεται καὶ κατὰ λόγων τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης πρὸς βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξιν αὐτοῦ· φόρος ὅθεν βεβαιούμενος καὶ εἰσπραττόμενος σχεδὸν ἀδαπάνως δὲν εἶναι ἄξιος ἀπολύτου καταδικῆς καὶ ἂν ἀκόμη συνεπάγεται ἄλλα τινὰ ἄτοπα. Οἱ ἀντιστρατευόμενοι τοῦ νόμου ἀγνοοῦσιν ἴσως ὅτι, ὑπὸ τὸ σύστημα κατ' ὃ διοικουμένη οἱ πλείότεροι δήμοι τοῦ Κράτους, πολλακίς ἐν τῇ βεβαίωσει καὶ εἰσπράξει ἐνίων φόρων δαπανῶσι ποσὸν διπλάσιον τοῦ εἰσπραττομένου· πρὸ δύο μόλις ἐτῶν ὁ ἡμέτερος δήμος ἐγκαταστήσας εἰς τὸν ἐνταῦθα σιμὸν δημοδρομικὸν σταθμὸν φορολογικὴν ἐμάδα, προσμοιάζουσαν λιμέριον, πρὸς εἰσπραξιν δημοτικοῦ φόρου τῶν διὰ τοῦ σιμδρομοῦ εἰσκαμιζόμενων ὀρίων καὶ ἐμπορευμάτων, ἐμισθοδότει τέσσαρας σπαχιδας ἢ εἰσπρακτορας μὲ δραχ. 600 κατὰ μῆνα καὶ εἰσῆγεν εἰς τὸ ταμεῖον του μόνον δραχ. 250—300 κατὰ μῆνα. Καὶ μὴ νομίση τις ὅτι ὁ εἰσάγων ἐν καπέλλον, ἢ ἐν γόρεμα ἢ ἐν λαγῶν ἐμενε ἀφορολόγητος. Οὕτω ἐφορολογούμεθα ἐνε ταῦθα δις χωρὶς νὰ τὸ ἐνοῶμεν.

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ραται την επομένη φέρων επί των ὤμων τὰ βάρα τῆς ἀπορρινωθείσης οἰκογενείας σου, καὶ ὅμως τὸ γλυκὺ σου μειδίωμα δὲν ἔπαυσε ἐπανθοῦν πάντοτε ἐπὶ τοῦ ὠραίου στόματός σου! Ἐξηκολούθει; νὰ ἴσται εὐπροσήμερος, γλυκὺς πάντοτε καίτοι, μόλις εἰκοσαετής προσταίης οἰκογενείας! Ἐπὶ τοῦ εὐρέως μειώπου σου ὑπὸ τὸ ὅποιον ἐκυφορεῖτο μέλλουσα ἐξαιρετικὴ φιλολογικὴ διάνοια, δὲν ἐδείκνυε ἢ πολυώδυνος μέριμνα τὴν σκαιότητα της. ἢ μέριμνα ἥτις διὰ σὲ ἢ ἀφανῆς καὶ ὠθοῦσα αἰτία τὸν δραστήριον χαρακτήρα σου εἰς ἀκαταπόνητον ὄργασμον Πῶς ἠδυνήθη καὶ τὴν οἰκὸγένειαν καὶ τὰς σπουδὰς σου νὰ ἐξοικονομηθῶσιν ἐντελῶς; Ω! εἰς τοῦτο μοι ἀπαντᾷ; εἰς τὸν 4ον τόμον τοῦ Ἡμερολογίου σου, κατὰ τύχην ἀνεγνωστα ταῦτα. «Οὐδεὶς νέος, λέγεις, ἐν Κολωνακίῳ, οὐδεὶς ἄθροπος ἐν τῇ δδῶ ἢ χιῶν ἀπεδίωξε πάντας, μόνος ἐγὼ πατῶν λευκαίνόμενος ὑπὸ τῆς χιόνος, σπεύδω νὰ φθάσω ὅπου ἡ ἐργασία μου με καλεῖ. Αἰσθάνομαι τὸ ψῦχος δριμύ, ριγῶ παρατηρῶ ἐκεῖ πλησίον κλ. θανόν, εἰσέρχομαι ἐν αὐτῷ ὅπως θερμανθῶ καὶ φάγιω πλακουῦντα πεντάλεπτο...» Ἀρκεῖ, δὲν ἐξηκολούθῳ ἡννόησα τὰ πάντα. Πῶς φιλόσοφος, Ἔρρικε, καὶ ἐσκερθεῖς ὅτι πάντα ταῦτα θὰ παρέλθουν καὶ θὰ ἔλθῃ καὶ δι' ἐσὲ ἡμέρα χαρᾶς, ὡς ἐδοκίμασες πάσας τὰς πικρίας τοῦ βίου, θὰ γνωρίσῃς ἡμέραν τινὰ καὶ τὰς τερψίνας αὐτοῦ. Διέβλεπες ὅτι μετὰ θ. ἔ. οὗς τὸ ἄνθος τοῦ δένδρου τῆς παιδείας καὶ γένει καρπὸς καὶ θὰ ἐλθῶσιν τὴν πικρίαν τῆς ρίζης αὐτοῦ. Πλὴν, φεῦ! ἤδη κατέρχεται τὸ τελευταῖον καὶ κείριον κτύπημα καὶ ὑποκύπτεις, ἀδάμαστε ἄνθρωπε! Ἡ φθίσις συνεπλήρωσε τὸ ἔργον τοῦ κακοῦ σου δαίμονος καὶ τόσον ταχέως ὅσον οὐδεὶς περιέμενε, ἐφοβήθη μήπως ἐκ τῆς βραδύτητος διαφύγῃ τὸ θῦμα καὶ ἔσπευσε. Πρὸς τί λοιπὸν ἐδόθη εἰς τὸν ταλαίπωρον τοῦτον νέον τόσος νόσος, τοσαύτη ἀγαθότης, τόση θέλησις διὰ τὸ καλόν; τοσαύτη γλυκύτης; Δι' αὐτὸ καὶ μόνον; διὰ νὰ τὸν θρηνησωμεν ὡς ἓνα τῶν ἐντελεστέρων ἀνθρώπων καὶ εἰς τοιαύτην ἡλικίαν! Τις θὰ τολμίσῃ νὰ μεταχειρισθῇ ἀπέναντι τῆς ἀπαρηγορήτου οἰκογενείας καὶ τὰς τετριμμένας ρήτρας, δι' ὧν οἱ αὐταπατώμενοι θνητοὶ ἐπιζητοῦσι νὰ ἐκμηδενίσωσι τὴν πικρίαν τοῦ θανάτου; Πάντες οἱ φίλοι σου, καὶ αὐτοὶ οἱ ποτὲ συμμαθηταὶ του περισυναχθέντες περὶ τὸ φέρετρον αὐτοῦ ἔχουσι θερμὰ ἐκ καρδίας δάκρυα μὴ ἔχοντες οὐδὲ δι' αὐτοῦς παρήγορον λέξιον! Ἀλλὰ μήπως οἱ ἐμῆλικές σου μόνον, γλυκύλα φίλε, ἐξετίμησαν τὸν νοῦν καὶ τὸν χαρακτήρα σου; Μήπως γέροντες σεβαστοὶ δὲν σὲ ἐσέβοντο ὡς τὸν τελειότερον νέον; Μήπως δὲν εὐρέθη ξένη μὲν, ἀλλὰ φιλελληνικώτατη χεὶρ, ἥτις σοὶ ἠολόγηθῃ τόσον γενναίως καὶ κατὰ τὰς σπουδὰς σου καὶ εἰς τὸ τέλος ἀκόμη τοῦ βίου σου, ἡ γενναϊώδωρος χεὶρ τοῦ διακεκριμένου φιλελλήνου κυρίου Μάρσαλ, διότι, ὡς αὐτὸς εἶπε παρὰ τὸν τάφον σου εἰς τινα τῶν ἡμετέρων, ἦτο ἐξαιρετικὸς νέος. Εὐγενῆς καρδία, Ἐρρικε, ἀλλὰ καὶ οὗ ἦτο ἄξιος τῆς προστασίας του. Πλὴν ὅλα ταῦτα τὰ προτερήματα ἐπέπρωτο τόσον ταχέως νὰ τὰ καλύψῃ τὸ κρῦον χῶμα, καὶ εἰς ἐμὲ, φίλον καὶ θαυμαστήν σου, ὅπως ἦταν πάντες οἱ φίλοι σου νὰ σὲ ράνω με τὰ δάκρυά μου.

Ἐξαιρετικὸς νέος, δὲν σοὶ λέγω τὸ «Γαίαν ἔχωις ἐλαφράν», διότι αὕτη θὰ εἶναι εἰς σὲ καὶ τῆς δρόσου ἐλαφροτέρα, ἀλλὰ γονυκλιτῶν πρὸ τοῦ φέρετρον σου, κλαίω καὶ πάντοτε θὰ μοι φέρῃ θερμὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς ἢ μνήμη σου Ἐρρικε.

ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ ΠΑΠΑΡΡΟΥΠΑΣ

Ἀξιότιμη κύριε Συντάκτα

Ἐν τῷ 5π' ἀριθ. 176 φύλλῳ τῆς «Πελοποννήσου» τῆς 15 Φεβρουαρίου, Κύριός τις, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Ἐνας» θέλων νὰ δυσφημίσῃ τὸ ἐν

ταῖς Ἱταίς Λαλιώτου ἐξοχικὸν Ξενοδοχεῖόν μου, ἔγραψεν ὅτι ἠδυνήθη μετὰ πότον, χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῇ νὰ τὸ ἀναγνώσῃ καὶ ὅταν παρήλθεν ἡ ἔκτακτος ἐκείνη ὥρα. Ὁ κύριος οὗτος, οὗ τὸ ὄνομα δὲν μοι ἐφάνερωσεν ἐκ. Συντάκτης τῆς «Πελοποννήσου», καίτοι ζητηθεὶς, γράφει ὅτι ἐπλήρωσεν ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ μου διὰ 4 ὀκάδας οἴνου κοινότητος, πρὸς 170 λεπτά τὴν ὀκάδ, ἢ 6,80, ἐνῶ αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἔπιον 8 1/2 ἐκ. οἴνου πρὸς λ. 80 ἐκάστην ὀκάν' ἐπίσης γράφει ὅτι ἐπλήρωσε διὰ δύο πινάκια σαλάτας δραχ. 2, ἐνῶ ἔλαβε 4 πινάκια σαλάτας μετὰ ἐλαίων κλπ. ὧν ἕκαστον ὑπελογίσθη πρὸς 50 λεπτά' διὰ 50 δράμια ἐλαίου δραχμὴ 4, ἐνῶ ἔλαβε 275 δράμια ἐλαίου καὶ 6 λεμόνια πρὸς ἄρτισιν καὶ παρασκευὴν 4 κουτιῶν ἀστακῶν (μὲ 50 δάμια ἐλαίου, παρασκευάζονται 4 ἀστακοὶ καὶ μάλιστα δι' ἀνθρώπους προτιθέμενους νὰ πῶσι ὑπὲρ τὰς δύο ὀκάδας ἕκαστος;) Γράφει ὅτι ἐπλήρωσε δι' ἀνύπαρκτα ποτὰ καὶ ἄρτον δραχ. 2,40. ἐνῶ ἐπιε μετὰ τῶν συντρόφων του 4 μαστίχας καὶ ἔφαγε 2 1/2 ὀκάδας ἄρτον' γράφει ὅτι ἐπλήρωσε δι' ἐνοίκιον δωματίου δρ. 4, ἐνῶ λησμονεῖ ὅτι ἔφαγε μετὰ τῶν συντρόφων του 8 πορτογάλια ἀξίας λ. 80 καὶ ἐπλήρωσε δι' ἐνοίκιον μόνον δραχ. 3,20. Ἴσως ὁ κύριος οὗτος ἐπεθύμει νὰ μὴ πληρώσῃ ἐνοίκιον, ἀλλὰ λησμονεῖ ὅτι κατέσχε τὸ καλλήτερον δωμάτιον, (ἐν ᾧ κατοικεῖ ἄλλοτε ὁ πρόξενος τῆς Αὐστρίας,) ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 6 1/2 π. μ. καὶ μάλιστα τὴν καθαράν Δευτέραν. Πιθανὸν νὰ μὴ ἐνθυμῆται τοῦτο, διότι, σὺν τοῖς ἀστακοῖς καὶ λοιποῖς ἐδωδήμοις, ἔφαγε καὶ ἓνα ταβάν ψητοῦ κρέατος, ἐκλαβὼν τὴν ἡμέραν ὡς συνέχαιαν τῶν ἀπόκρου, ἀλλὰ δὲν χρεωστεῖ τουλάχιστον χάριν εἰς τὸ μεμνημένον τοῦ δωματίου καὶ τὴν ἐχέμυθίαν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ξενοδοχείου, ἥ; ἄνευ θὰ ἐπάθαινε τῶν παθῶν τοῦ τῶν ἀστυνόμων καὶ τῶν ἀνωτέρω λογιώτατος μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ ἔορταζον τὴν ἑναρξιν τῆς Τεσσαρακοστῆς διὰ κρέατος καὶ ἀστακῶν κολυμβῶντων ἐν τῷ ἐλαίῳ;

Πιστεύω ὅτι τώρα, ὅτε τῷ ἀνέμνησα ὅτι ἔλαβεν ὁ κύριος Ἐνας ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ μου τὴν Καθαρὰν Δευτέραν, καὶ τῷ ὑπέμνησα καὶ τινὰς λεπτομερείας, θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι δὲν ἐνεθυμῆτο καλῶς ὅτε ἔγραφε τὴν κατ' ἐμοῦ διατριβὴν, καὶ ὅτι ἄλλοτε, ὁσάκις μεταβαίνῃ εἰς ἐξοχικὸν Ξενοδοχεῖον, δὲν θ' ἄξιτο νὰ πληρῶνῃ τὴν μαστίχαν πρὸς 5 λ. ἐκάστην, οὐδὲ τὰ λοιπὰ ἐδώδιμα ὡς τὰ ἀγοράζει ὡμὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ, διότι ἄλλως οἱ Ξενοδοχοὶ τῆς ἐξοχῆς, πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὅτι δουλεύουσι διὰ τὴν ψυχὴν τῶν, ἐνῶ εἶναι σεβαστοὶ ὅτι οὐδέμιαν ἔχουσιν ἀξίωσιν νὰ καθεζῶσιν ἐν τῷ Παραδείσῳ περιφανῆ θέσιν' ἀρκοῦνται καὶ εἰς κατωτέραν ἐκείνης ἢ θὰ καθέξῃ ὁ κ. Ἐνας.

Ἐν Πάτρας τὴν 24 Φεβρουαρίου 1890.
Ὁ Ξενοδόχος τῶν «Πέρα Ἱτιῶν»
Γεράσιμος Μπουρτσός.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Τὸ ἐν Πάτρας Βασ. Ὑποπροξενεῖον τῆς Ἱταλίας, λαβὼν παρὰ τοῦ Ἱταλικοῦ Μονοπωλείου τῶν καπνῶν τὴν ἐντολὴν νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀγορὰν 6,000 περίπου ὀκάδων καπνοῦ Ἄργους, καθιστᾷ γνωστὸν τοῖς ἐμπόροις ἐκείνοις, ὅτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ παρουσιάσωσι τὰς προσφορὰς των, ὅτι δύνανται νὰ ἐξετάσωσι τὰ δείγματα καὶ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων, ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Προξενεῖου ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας.

Πάτρας 19/3 Μαρτίου 1890.

Ἐπισκεφθεὶτε τὸ
A LA MENAGURE
(ἑδὸς ἐἀρίου Νικολάου, ἀπέ-αντι οἰκίας Κρεμύδης)

Εἰς τὸ πληρέστατον τοῦτο ἐν τῇ πόλει Πατρῶν κατάστημα, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθανασίου Σ. Ἀθανασίου, πωλοῦνται ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς οἰκιακῆς καὶ μαγειρικῆς χρήσεως, εἶδη ἀγγοπλαστικῆς καὶ βαλουργικῆς βιομηχανίας, παντοειδῆ σκεῦη ἐκ κρυστάλλου, πορτζελάνης καὶ λοιπά. Ἐτερα σκεῦη, πρὸς διακόσμωσιν αἰθουσῶν καὶ τραπεζαρίων, κλινὰι ὀρειχάλκιναι καὶ ὀρειχαλομυγεῖς. Ὀργανα καὶ παιγνίδια πρὸς διασκέδασιν. Πολύφωτα δι' ἐκκλησίας. Ὀπλα κινεμάτιου καὶ στρατιωτικὰ, πιστόλια καὶ περιστροφὰ παντὸς εἶδους, ῥαπτομηχαναὶ δι' οἰκογενείας. Νιπτήρες πλήρεις εἰς διάφορα σχήματα κτὶ πλεῖστα ἄλλα εἶδη, ἅπαντα εἰς λίαν συμφερούσας τιμὰς μὴ ἐπιδεχόμενα συναγωνισμῶν.

Τὸ ἐνταῦθα γνωστὸν καφφενεῖον καὶ ζαχαροπλαστεῖον τοῦ Μάρκου Φιλίππου περιελθὸν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Πέτρου Ἑλλοῦλ περιορίζεται κατ' αὐτὰς εἰς καθαρὸν Ζαχαροπλαστεῖον ἐν τῷ αὐτῷ γωνιαίῳ καταστηματί τοῦ κ. Γ. Σηίτσα.

Ὁ νέος ἰδιοκτήτης ὑπόσχετο τοῖς πολυπληθεῖσι πελάταις τοῦ καταστήματος τὴν αὐτὴν καὶ μείζονα προθυμίαν καὶ περιποίησην, ἀφθονίαν γλυκυσμάτων τελειοτάτης τέχνης καὶ διαφόρων πνευματωδῶν ποτῶν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ διευθύνωσιν τοῦ κ. Μάρκου Φιλίππου ἐφ' ὃ καὶ ἀπεκδέχεται τὴν εὐγενῆ συνδρομὴν των.

Θα δίδεται τσοκολάτα με αὐγὸ με γάλα καὶ σκέτη, τῆσον, γάλα.

Πέτρος Ἑλλοῦλ

ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ
Λ. Α. ΣΥΨΟΜΟΥ
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Ἐν τῷ καταστηματί τοῦ κ. Συψόμου πωλοῦνται:

ΟΙΝΟΣ μέλας, τριετῆς πρὸς λ. 50 ἢ φιάλη	} 50 π. φ. ἀπ. π.
ΟΙΝΟΣ λευκός » » 50 »	
ΟΙΝΟΣ μέλας, πενταετής δρ 4 »	
CURACAO (Κιούρασώ) » 5 »	} 1,25 π. φ. ἀπ. π.
ΕΥΚΑΛΥΠΤΟΣ (Πικρὸν) » 1,25 »	

Ἐν τῷ αὐτῷ καταστηματί πωλεῖται οἶνος πολὺ παλαιὸς ἀρίστης ποιότητος, τονικὸς, δι' ἀσθενεῖς πρὸς δρ. 2 ἢ φιάλη

ΒΟΡΔΩ » 2 »
SAUTERNES (λευκός) » 2 1/2 »

Αἱ τιμαὶ δι' ἀποστολὰς εἰσὶν διαφορετικαί.

Εἰς τὴν οἶναποθήκην Ἰωάννου Τζατζὼνη πλεῖστον οἰκίας Πάνου Ἀλεξοπούλου ἢ Κραβαριώτη πωλοῦνται οἶνοι μαύροι ἀρίστης ποιότητος, παλαιότατοι καὶ διὰ τοὺς ἀσθενεῖς ὠφελιμώτατοι. Οἱ μὲν τριετεῖς πρὸς λεπ. 80 ἐκάστην ὀκάδ οἱ δὲ διετεῖς πρὸς 60

Νέος με τὰς καλλίστας συστάσεις, προσφέρεται νὰ διδάξῃ με τρόπον πρακτικώτατον τὴν Ἱταλικὴν, Γαλλικὴν καὶ Γερμανικὴν γλῶσσαν. Πληροφορίαι εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ι. Δ. Λυμπεροπούλου.